

[Ministeren for Grønland.]

fremhævet af hr. Moses Olsen, har vi haft lejlighed til at diskutere meget grundigt i regeringen. Af formelle grunde og udenrigspolitiske grunde har jeg fundet det rigtigst, at bemyndigelsen til forskellige reguleringer uden for fiskeriterritoriet fortsat er hos fiskeriministeren. Når vi er kommet til dette resultat, skyldes det ikke, at man fra fiskeriministeriets side forsøger at stille et modsætningsforhold op over for ministeren for Grønland; det er af rent praktiske hensyn, det er sket, ikke mindst udenrigspolitiske hensyn. I forbindelse med de forskellige reguleringsforanstaltninger, vi skal iværksætte i henhold til forslaget § 4, skal vi jo hver gang forhandle med fiskeriministeriet; og hvad enten fiskeriministeren hedder hr. Chr. Thomsen eller noget helt andet, og hvad enten ministeren for Grønland hedder noget helt andet, vil jeg da gå ud fra, at man i disse ministerier vil være i stand til at finde frem til enighed. Der ligger kun rent formelle betragtninger bag den foreslåede ordning, som jeg har sagt det.

Flere ordførere var inde på det spørgsmål, at vi jo bryder med tidligere principper, og det har jeg været lidt inde på. Jeg tror da nok, at når vi endelig bryder med princippet om, at adgangen til fiskeri, fangst og jagt i Grønland bør tilkomme alle danske statsborgere, så må vi sige, at afgrænsningen nu, som har politisk baggrund, er blevet forstået fra alle sider. Selvfølgelig kan vi ikke diskriminere over for andre EF-lande og så sige over for danske erhververe og færøske erhververe, at de ubegrænset kan fortsætte med deres fiskeri ved Grønland. Vi er nødt til at lave en ordning, hvorefter alle EF-lande behandles lige inden for dette område. Men af hensyn til den tradition, der har været gennem tiderne, hvor danske fiskere kom til Grønland og færøske fiskere kom til Grønland og fiskede, har man godkendt fra EF's side, at vi måtte lave en nedtrappingsperiode, og denne periode har man fastsat til 5 år. Om indholdet af denne overgangsordning er det så, at denne aftale, som jeg oplyste, er indgået med de interesserede parter og vil være gældende.

Til hr. Svend Haugaard kan jeg sige: selvfølgelig kunne det være ønskeligt, om vi kunne lave den slags afgrænsninger inden for andre erhverv, men jeg tror nok, at hvis

vi forsøgte det, så ville vi møde andre og større vanskeligheder, for dér ville vi diskriminere i samme land inden for samme by over for folk, der har samme statsretlige stilling. Derfor tror jeg nok, det vil være lidt vanskeligere at gennemføre den slags ordninger, hvor ønskeligt det end kunne være.

Jeg er godt klar over, at udformningen af § 1, stk. 1, vil give anledning til fortolkningsvanskeligheder, og disse fortolkningsvanskeligheder har vi allerede mødt under udarbejdelsen af forslaget. Jeg ved godt, det er meget vanskeligt at definere nærmere, hvad en fast tilknytning til det grønlandske samfund egentlig er for noget. Jeg tror da nok, vi alle sammen har en eller anden fornemmelse af, hvad der ligger deri, men ligefrem at give en fuldstændig juridisk dækkende definition er meget, meget svært, og derfor vil jeg i udvalget forsøge at give den definition med eksemplifikationer, således at vi til den tid så nogenlunde alle sammen har en fornemmelse af, hvad det er, vi mener, når vi formulerer det på den måde.

Selvfølgelig er det altid kedeligt at blive beskyldt for, at man i den sproglige formulering ikke har været helt heldig med et eller andet lovforslag, men jeg håber da, at man ved nærmere gennemgang af lovforslaget vil se, at der er logik i det og det er et forslag, der er ganske logisk bygget op. Hvorvidt den grønlandske version af loven vil være mere forståelig, ja, det afhænger jo af, i hvilken skikkelse loven til sin tid bliver vedtaget af folketinget, og hvordan oversættelsen af loven vil være. Men jeg skal da nok drage omsorg for, at denne oversættelse kan blive så fin, at misforståelsesmulighederne kan elimineres så meget som muligt.

Jeg har omtalt de af hr. Moses Olsen fremdragne problemer med hensyn til § 4 og nævnt, hvorfor vi har delt området mellem fiskeriministeren og Grønlandsministeren, men jeg skal da gerne gøre flere bemærkninger om det, hvis det skulle være nødvendigt.

Hr. Moses Olsen berørte formuleringen af § 1, stk. 1, hvor vi skriver, at loven gælder „inden for en afstand af 12 sømil.“ Jeg forstår udmærket, at hr. Moses Olsen i og for sig ville ønske, at vi i stedet for at nævne et bestemt tal formulerede det f. eks. således: „inden for det grønlandske fiskeriterritorium.“ Hvis det skulle ske, at fiskeriterritoriet blev udvidet til et andet antal sømil, så